

VIDA PARROQUIAL

Lectures del diumenge XXIII de
durant l'any, dia 10 de setembre

Ez 33,7-9; Sl 94; Rm 13,8-10; Mt
18,15-20

CELEBRACIÓ DE LA PARAULA

El cap de setmana del 2-3 de
setembre, als horaris habituals de les
eucaristies es farà Celebració de la Paraula.

EFEMÈRIDES

AGENDA

LLATINOAMERICANA

1924: Els marines ocupen diverses
ciutats hondurenyes per donar suport a un
candidat presidencial.

1972: la censura brasilera prohibeix
publicar notícies sobre Amnistia Internacio-
nal

1995: 2.300 sense terra ocupen
l'hisenda Boqueirão, Brasil. En seran
expulsats.

L'AMOR CRUCIFICAT

Quan calles per caritat,
quan continues estimant tot i rebre
indiferència,
quan jugues net encara que algú altre
no ho faci amb tu,
quan ets pacient amb els límits de l'altre,
quan ets capaç de veure els dons
d'algú encara que no et tracti bé,
quan acceptes que estimar algú és
també sofrir amb ell,
quan creus que l'altre no sap el que fa
en el moment que no estima...
...estàs vivint l'Amor crucificat.

No és un amor superficial, ni caduc.
És quelcom més profund i durador.
Ple de sentit. No exempt de dolor.
Però curull de Vida en plenitud.

(anònim)

(continua del mig)

actitudes. Trabajamos donde las gente nos
llama, nos acepten y apoyen.

Lejos de mí el afán de figurar, molestarle y hacerle perder tiempo, solo quiero hacerle saber lo que hacemos como Presbiteras, en Colombia, somos 6, en las siguientes ciudades y en el campo: Bogotá, Cali, Bucaramanga, Popayán, Medellín, tenemos más candidatas, las que se encuentran en formación. Nos duele el abandono de la Iglesia Institucional, en el campo, en los barrios populares y de manera especial con las personas marginadas, rechazadas y de "periferia". Nos duele el descredito en que ha caído la Iglesia, pero con el ejemplo de Maria, la Madre de Jesús, Maria Magdalena, nuestras pioneras y maestras, en llevar el Evangelio. Nos presentamos ante S.S. ofrecemos nuestros servicios a la Iglesia, y deseáramos conocer su opinión.

Le anticipo mis agradecimientos por su atención a nuestra consulta.

Con afecto sincero, cuente con mis oraciones, deseando que el Espíritu Santo le colme de sabiduría, salud y coraje, para el desarrollo de su buen ministerio, para gloria de Dios y el bien de su Iglesia.

Fraternalmente, Olga Lucia Alvarez
BenjumeaCOLOMBIA.

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

03 de setembre del 2017 Núm. 708

Diumenge XXII de durant l'any A

Un mail a en Paco

Paco, amic, és el primer cop que t'escric després de molts mesos, la diferència és que ara no sé de quina manera em llegiràs. Aquest mes haguessis fet 98 anys. Només faltan dos, eh? No sé on seré el setembre del 2019, ni si serem a la nostra-teva parròquia... però allà on sigui, prometo recordar-te i fer-te un pastís ben bo (venint de mi, saps que té mèrit!)

A la parròquia seguim més o menys igual. Crec que els més grans ja no s'amoïnen tant perquè "cada cop som menys" i s'ha entrat en una dinàmica d'acceptació de les coses tal com són. Fins i tot es parla de concentrar les dues Eucaristies de diumenge en una, per fer més caliu i més pinya. I els que som més "joves" (que cada cop som més grans), seguim els mateixos i fem el que podem. Segurament podríem fer més, clar (ho reconec abans que ho diguis, Paco!) Sigui com sigui, el petit miracle de la parròquia es manté. Costa trobar voluntaris, però acaben sorgint. Costa mantenir el menjador... però resisteix. Continua havent gent extraordinària i generosa. El grup de reflexió cristiana s'ha ampliat, això sí, la renovació ha estat positiva. Continuen venint algunes famílies amb infants a la "cate", i la pregària del divendres i el grup de celebracions continuen. Potser tot penja d'un fil. Però és com la vida, no en som conscients i hauríem de donar gràcies cada dia.

De la Mare Església, millor no te'n parlo, ompliríem tot el Full. I a nivell meu, només dir-te dues coses. La primera és que l'Eli està molt bé, i recordo molts cops el teu suport, el teu fer-te sentir a prop amb la paraula o el gest oportú quan em sentia esgotada i sola. I la segona és que totes les vivències que he tingut m'han portat a trobar-me amb mi i amb la vida, a aturar-me. I vindran camins que tu ja em deies. Te'm vas acomiadar dient-me "gràcies per la teva amistat", i sóc jo qui et dono les gràcies. Perdona per no ser amb tu, donant-te la mà, aquell diumenge a la tarda que vas marxar. Ara et bressola l'amor infinit-Déu. I aquí a Poblenu, som molts que et recordem.

M.J.H

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre de Jeremies Jr 20:7-9

M'heu afalagat, Senyor, i m'he deixat seduir, us heu apoderat de mi i m'heu dominat, però ara passen el dia divertint-se a costa meva, tothom es riu de mi. Sempre que parlo, dono el crit d'alarma, el meu clam anuncia invasions i devastació. Tot el dia la paraula del Senyor m'és un motiu d'escarnis i de burles. A la fi pensava: No en vull parlar més, no diré res més en nom d'ell, però llavors sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dintre els meus ossos. Estic rendit de tant aguantar, ja no puc més.

Salm responsorial 63 (62) 2-6. 8-9

Tu, Senyor, ets el meu Déu; jo et cerco. / Tot jo tinc set de Tu, / per Tu es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua.

Jo et contemplava al teu santuari / quan et veia gloriós i poderós. / L'amor que em tens val més que la vida; / per això els meus llavis et lloaran.

Que tota la vida et pugui beneir / i alçar les mans lloant el teu nom. / Saciat del bo i millor, / et lloaré amb el goig als llavis.

Perquè Tu m'has ajudat, / i sóc feliç sota les teves ales. La meva ànima s'ha enamorat de Tu, / em sosté la teva mà.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma Rm 12:1-2

Germans, per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu: reconèixer allò que és bo, agradable a Déu i perfecte.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu Mt 16:21-27

En aquell temps Jesús començà a deixar entendre als deixebles que havia d'anar a Jerusalem, que havia de patir molt de part dels notables, dels grans sacerdots i dels mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a renyar-lo: «De cap manera, Senyor: a vós això no us pot passar!». Però Jesús es girà i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no penses com Déu, sinó com els homes».

Llavors Jesús digué als deixebles: «Si algú vol venir amb mi, que es negui el mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdí per mi, la retrobarà. Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdía la vida? Què podria pagar l'home per rescatar la seva vida? Perquè el Fill de l'home ha de venir en la glòria del seu Pare, voltat dels seus àngels, i ell pagarà cadascú segons les seves obres.»

Salmo responsorial Sal 62

Oh Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua.

¡Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca, / y mis labios te alabarán jubilosos.

Porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo; / mi alma está unida a ti, / y tu diestra me sostiene.

CARTA ABIERTA A SU SANTIDAD FRANCISCO.

Olga Lucia Álvarez Benjumea ARCWP Colombia, Junio 2017

Muy apreciado y respetado Hermano:

¡BIENVENIDO A NUESTRO PAÍS!

Mi nombre Olga Lucia Álvarez Benjumea, colombiana, vivo en Medellín.

Me mueve escribirle esta carta el deseo de poder tener una breve entrevista con S.S. aprovechando su visita a nuestro país, el próximo septiembre.

Soy una mujer de 76 años, aprendí en mi hogar con mis padres a cultivar la fe y los principios de los valores cristianos.

Nunca se me ocurrió en el pasado hacerme una presbitera. He trabajado toda mi vida con la Iglesia como misionera seglar entre indígenas, afros, ahora lo hago con mujeres recién salidas de la prisión y con jóvenes drogadictos en proceso de su rehabilitación para la reinserción en sus familias y en la sociedad.

He sido secretaria del CELAM, y fui secretaria de mi Obispo Gerardo Valencia Cano, Obispo de Buenaventura, (fallecido en un dudoso accidente de aviación Enero 21 de 1972).

Me considero una hija de la Teología de la Liberación, ya que la viví, desde muy cerca en sus albores.

Hace 7 años soy Presbitera Católica Romana, el Obispo que nos une a la Sucesión Apostólica -no del poder sino del servicio-, es un hombre en plena comunión con Roma. Su nombre hemos jurado guárdalo hasta después de su muerte, para evitarle conflictos.

Me he hecho Presbitera, a sabiendas que estamos rompiendo el Canon 1024. No me he salido de la Iglesia, y no me pienso salir de ella. No he renunciado a mi Bautismo, y nadie me lo puede borrar o quitar. No pretendemos ser clericales, ni en vestimentas, ni en

(segueix al mig)